

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csp/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120353580
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:6120353580.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v spore žalobkyne A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom v C., D. XXX, zast. Mgr. Ivica Štigitz, advokátka so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 283,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 233,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 233,19 Eur od 20.08.2020 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobkyne z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 64,52 % .

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej istinu 283,49 Eur, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 283,49 Eur od 12.08. 2020 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalovaný, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzavrel so žalobkyňou ako spotrebiteľom dňa 01.08.2013 Zmluvu o revolvingovom a spotrebiteľskom úvere. Vzťah z predmetnej zmluvy medzi ňou ako spotrebiteľom a odporcom ako žalovaným bol na základe Rozhodnutia Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.05.2019 posúdený ako bezúročný a bezpoplatkový. Ešte pred vydaním rozsudku v predmetnej veci v konaní vedenom pod sp.zn.: 12Csp/16/2018 bolo vydané Uznesenie, ktorým súd nariadil zdržanie sa zrážok zo mzdy zamestnávateľovi v prospech odporcu. Uznesenie bolo vydané dňa 07.01.2019 a potvrdené Uznesením Krajského súdu Košice pod sp.zn.: 2Co/64/2019 zo dňa 06.03.2019 pričom zamestnávateľ v prospech žalovaného vykonal ešte v rámci mesiaca január zrážku zo mzdy vo výške 283,49 Eur na ktorú už odporca nemal nárok. Nakoľko súd určil, že vzťah z predmetnej zmluvy je bezúročný a bezpoplatkový, žalovaný nebol oprávnený na výkon zrážky vo výške 283,49 Eur, ktorú zamestnávateľ vykonal v jeho prospech po vydaní Uznesenia zo dňa 07.01.2019 následne v mesiaci január. Na základe uvedeného uvádza, že na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je v zmysle ust. 451 a nasl. Občianskeho zákonníka povinný vydať.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č.k. 2Up/1328/2020 dňa 19.08. 2020, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni istinu 283,49 Eur a úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 283,49 Eur od 12.08. 2020 do zaplatenia.

3. Žalovaný podal odpor, ktorý odôvodnil tým, že dňa 25.08.2020 mu bol doručený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.08.2020, v zmysle ktorého bol žalovaný súdom vyzvaný, aby v lehote 15 dní od doručenia Platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu vo výške 283,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 p.a. zo sumy 283,49 Eur od 28.08.2020 do zaplatenia, a nahradil trovy právneho zastúpenia alebo v rovnakej lehote podal odpor s vecným odôvodnením. Žalovanému bol Platobný rozkaz doručený dňa 25.08.2020. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona 107/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126.“ Podľa ust. § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Podľa ust. § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.“ Žalovaný poukázal na žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, v ktorom žalobkyňa uvádza označenie strany žalovaného ako: „BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713.“ Žalovaný má v nadväznosti na vyššie uvedené zákonné ustanovenia za to, že na vydanie platobného rozkazu neboli splnené procesné podmienky. Na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať vo veci a rozhodnúť, prihliada súd kedykoľvek počas konania. V konaní sa môžu vyskytnúť aj také nedostatky podmienok konania, ktoré sú neodstrániteľné. Takýmto neodstrániteľným nedostatkom je aj označenie subjektu bez procesnej subjektivity. Odstránenie nedostatku procesnej subjektivity nie je možné realizovať počas konania. Je vylúčený postup, že by žalobca podaním vykonal opravu označenia protistrany a taktiež je aj vylúčené, aby súd účastníka konania vyzval na realizáciu tejto opravy označenia účastníka. Ustálená rozhodovacia prax súdov, ako aj odborná literatúra uvádza, že nesprávne označenie žalovaného je neodstrániteľným nedostatkom konania. Súd konanie uznesením zastaví, ak ide o nedostatok procesnej subjektivity, v prípade ak táto vada existuje už od momentu začatia konania. Podľa ust. § 7 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník: „Organizačnou zložkou podniku sa rozumie odštepny závod alebo iný organizačný útvar podniku podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Odštepny závod je organizačná zložka podniku, ktorá je ako odštepny závod zapísaná v obchodnom registri. Pri prevádzkovaní odštepného závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod. Obdobné postavenie ako odštepny závod má aj iná organizačná zložka, ak zákon ustanovuje, že sa zapisuje do obchodného registra.“ Podľa ust. § 2 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“): „Pobočka zahraničnej banky je pobočka podľa osobitného predpisu, ktorá je organizačnou zložkou zahraničnej banky umiestnenou na území Slovenskej republiky, ktorá priamo vykonáva najmä prijímanie vkladov a poskytovanie úverov; všetky pobočky zahraničnej banky zriadené v Slovenskej republike touto zahraničnou bankou so sídlom v členskom štáte Európskej únie alebo inom zmluvnom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru sa považujú z hľadiska oprávnenia vykonávať bankové činnosti za jednu jej pobočku“. Podnikanie zahraničných osôb na území Slovenskej republiky, upravuje Obchodný zákonník. Zahraničná osoba, ktorou sa rozumie fyzická osoba s bydliskom, alebo právnická osoba so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, sa čo do možnosti a rozsahu podnikania na území Slovenskej republiky, stavia zásadne na rovnu slovenským osobám. Podnikaním zahraničnej osoby na území Slovenskej republiky, sa rozumie podnikanie zahraničnej osoby pomocou, resp. prostredníctvom organizačnej zložky, umiestnenej na území Slovenskej republiky. Oprávnenie zahraničnej osoby podnikat' na území Slovenskej republiky, vzniká dňom zápisu zahraničnej osoby, prípadne jej organizačnej zložky, do obchodného registra v Slovenskej republike, pričom návrh na zápis podáva zahraničná osoba. Organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby, nie je možné zamieňať s právnickou osobou, zriadenou v Slovenskej republike zahraničnou osobou. Povinnosť zápisu organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby do obchodného registra na tom nič nemení. Vzhľadom k nutnosti jej zápisu do obchodného registra, má organizačná zložka zahraničnej osoby rovnaké postavenie, ako odštepny závod (§ 7 ods. 2 Obch. zákonníka). Z toho vyplýva nielen to, že pri prevádzkovaní tejto organizačnej zložky, sa užíva obchodná firma podnikateľa (zahraničná osoba) s dodatkom, že ide o organizačnú zložku (§ 7 ods. 1 Obch. zákonníka) a že vedúci organizačnej zložky zahraničnej osoby, zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený robiť za zahraničnú osobu všetky právne úkony, týkajúce sa tejto organizačnej zložky, ale i to, že zápisom organizačnej zložky zahraničnej osoby, nevzniká rovnako ako v prípade odštepného závodu, právnická osoba;

zahraničnej osobe týmto zápisom vzniká len právo podnikat' na území Slovenskej republiky. Skutočnosť, že organizačná zložka zahraničnej, a to či už fyzickej, alebo právnickej osoby umiestnená na území Slovenskej republiky, je zapísaná do obchodného registra neznamena, že táto organizačná zložka, je nositeľom právnej subjektivity a spôsobilým účastníkom konania. Vo všetkých záležitostiach týkajúcich sa tejto organizačnej zložky, je vždy nositeľom práv a povinností zahraničná osoba, ktorej je organizačná zložka súčasťou. Právnu subjektivitu, a teda spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 61 Csp.), má preto vo všetkých prípadoch výlučne zahraničná osoba a nie jej organizačná zložka. Podľa ust. § 61 Civilného sporového poriadku: „Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.“ Podľa ust. § 62 Civilného sporového poriadku: „Ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.“ Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov: „Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby.“ Podľa ust. § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.“ Žalobca v žalobnom návrhu označil žalovaného ako: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že žalobca označil v žalobnom návrhu za žalovaného subjekt (IČO: 47 258 713), ktorý nemá právnu subjektivitu, a teda ani spôsobilosť byť účastníkom konania. Aj napriek neodstrániteľnému nedostatku procesnej podmienky súd návrh žalovaného neodmietol, ale vydal napadnutý Platobný rozkaz, v ktorom osobu žalovaného sám označil inak a to ako: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod č. 542 097 902 RCS Paris, Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2/2, 811 09 Bratislava - Ružinov. Tento postup súdu považuje žalovaný za vadný a neakceptovateľný. Žalovaný má za to, že súd svojim arbitrárnym postupom prekročil svoje oprávnenie, keď vykonal korekciu označenia žalovaného de facto na iný subjekt. Žalovaný si dovoľuje uviesť, že nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu konania a ktorý nemožno zhojiť svojoľnou zmenou zo strany súdu. Žalovaný má za to, že konajúci súd mal v prejednávanej veci návrh na vydanie platobného rozkazu odmietnuť. Napriek tejto skutočnosti však súd tento návrh neodmietol a vydal právne vadný Platobný rozkaz v ktorom na splnenie judikovanej povinnosti označil subjekt, ktorý nie je totožný s označením subjektu, tak ako ho uviedol sám žalobca vo svojom žalobnom návrhu teda subjekt, ktorý nemá právu subjektivitu. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 9Co/309/2012 zo dňa 31.10.2012: „Pokiaľ bol v žalobe úplne, presne, určito a zrozumiteľne označený za účastníka konania ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, nemôže v občianskom súdnom konaní vstúpiť do procesného vzťahu. V takto vadne začatom konaní nemôže vzniknúť procesnoprávny vzťah, lebo tu chýba jeden z jeho základných prvkov - jedna spôsobilá strana občianskoprávneho sporu. Súd je preto povinný kedykoľvek v konaní prihliadnuť na tento nedostatok podmienky konania a konanie zastaviť (§ 103 O.s.p. v spojení s § 104 O.s.p.).“ Rovnako poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 53/2001: „Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu konania. Tento nedostatok nemožno odstrániť podľa ust. § 43 O.s.p., pretože nejde o vadu konania, spočívajúcu v jeho nesprávnosti alebo neúplnosti. Do úvahy neprichádza ani postup podľa ust. § 92 ods. 2 O.s.p.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/157/2012 zo dňa 30.04.2012: 4/5 „Navrhovateľom označený odporca je organizačnou zložkou podniku a bez uvedenia obchodného mena, sídla a identifikačného čísla podniku jeho zriaďovateľa pri označení odporcu ako účastníka konania v návrhu, ide len o organizačný útvar podniku, ktorý nemá spôsobilosť byť účastníkom občianskoprávneho konania. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu konania. Nemožno ho odstrániť ani opravou podľa § 43 O.s.p., pretože nejde o vadu podania spočívajúcu v jeho nesprávnosti alebo neúplnosti. Do úvahy neprichádza ani postup podľa § 92 ods. 2 O.s.p., nakoľko v žalobe označený subjekt nemá právnu subjektivitu a z toho dôvodu nie je možné, aby na jeho miesto vstúpil subjekt s právnou subjektivitou (so spôsobilosťou byť účastníkom konania). Poukázal aj na skutočnosť, že poučenie navrhovateľa o tom, koho by mal podľa hmotného práva žalovať, presahuje poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 O.s.p. a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania. Dospel k záveru, že neexistencia právnej subjektivity odporcu je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, preto podľa § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.“ „Pokiaľ v konaní, v ktorom sa účastníctvo zakladá podľa § 90 O.s.p. bol označený za účastníka ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý sa nedá odstrániť. Ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, nemôže v občianskom súdnom konaní

vstupovať do procesných vzťahov. V takto vadne začatom konaní nemôže vzniknúť procesnoprávny vzťah, pretože tu chyba jeden z jeho základných prvkov - jeden zo subjektov procesno-právneho vzťahu - spôsobilá strana sporu. Súd je povinný v ktoromkoľvek štádiu konania k tomuto nedostatku podmienok konania prihladiť a konanie zastaviť (§ 103, § 104 ods. 1 O.s.p.).“ Procesná subjektivita, ako procesná podmienka predstavuje základnú procesnú danosť, aby súd mohol vo veci konať a rozhodovať. Ide o spôsobilosť byť subjektom procesnoprávných vzťahov, pričom procesnoprávna subjektivita vyplýva v zásade z hmotného práva. Ten kto nemá právnu subjektivitu podľa hmotného práva, môže byť účastníkom konania len v prípade, ak mu spôsobilosť byť účastníkom konania priznáva zákon. Na nedostatok procesnej subjektivity ako procesnej podmienky pritom musí súd prihliadať počas celého konania. Podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu proti subjektu nespôsobilému byť účastníkom konania nemohol v danom prípade vzniknúť procesnoprávny vzťah medzi účastníkmi, lebo tu od samého začiatku chýba jeden z jeho základných prvkov - spôsobilá strana občianskoprávneho sporu. Žalovaný má za to, že konajúci súd mal návrh na vydanie platobného rozkazu odmietnuť, nemal pokračovať v konaní a už vôbec nemal vydať v tomto konaní Platobný rozkaz s vyššie namietaným vadným rozporom. Vzhľadom na doposiaľ uvedené skutočnosti nemožno akceptovať Platobný rozkaz ani v časti, ktorá sa týka rozhodnutia o trovách konania. Žalovaný poukazuje na ust. § 251 Civilného sporového poriadku: „Trov konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“ Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.“ Má za to, že ak žalobca zavinil zastavenie konania, na základe toho s poukazom na ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku by mal konajúci súd priznať protistrane, v tomto prípade žalovanému náhradu trov konania. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Čadca, zo dňa 21.10.2016, spis. zn. 9C/268/2015, bod 15 v zmysle ktorého: „O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p.. Žalobca tým, že žaloval nespôsobilý subjekt procesne zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Žalovaným by v zmysle uvedeného prináležala náhrada trov konania podľa pomeru úspechu vo veci v rozsahu 100 %, ale vzhľadom na skutočnosť, že v konaní žalovaným žiadne trovy konania nevznikli (súd zo spisového materiálu nemal preukázaný vznik trov), preto rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal.“ V tejto súvislosti si taktiež dovoľuje poukázať na rozhodnutie Okresného súdu Levice, zo dňa 24.07.2020, spis. zn. 12Csp/4/2020, bod 20 v zmysle ktorého: „Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa žalovaného v žalobe nesprávne označila, procesne tým zavinila zastavenie konania a nárok na náhradu trov konania preto prináleží žalovanému, súd mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“ S poukazom na citované rozhodnutia možno konštatovať, že v prípade, ak strana procesne zavinil zastavenie konania z dôvodu, že žalobca žaloval nespôsobilý subjekt, v tomto prípade pobočku zahraničnej banky, ktorá nemá právnu subjektivitu, má žalovaný nárok na náhradu trov konania. Žalovanému trovy konania preukázateľne vznikli v súvislosti s predmetným súdnym konaním a preto mu majú byť nahradené. Záverom uviedol, že súd je povinný obligatórne zastaviť konanie, ak na strane žalobcu alebo žalovaného vystupuje subjekt / osoba, ktorá nemá právnu subjektivitu. Zastavenie súdneho konania v tomto prípade nie je podmienené vznesením námietky a túto vadu nemožno v konaní inak odstrániť. Súd mal podľa názoru žalovaného návrh na vydanie platobného rozkazu odmietnuť.

4. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 4Csp/101/2020 - 134 zo dňa 11.01.2022 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňu sumu vo výške 283,49 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 283,49 Eur od 12.08. 2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zároveň priznal žalobkyňu náhradu trov konania.

5. Súd konštatoval, že vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 12Csp/16/2018-151 zo dňa 14.05.2019, uznesením Okresného súdu Rožňava č. k. 12Csp/16/2018-92 zo dňa 07.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/64/2019 zo dňa 06.03.2019 a výplatnou páskou žalobkyne za mesiac december 2018 a január 2019 a z týchto dôkazov uzavrel, že sumu vo výške 283,49 Eur si žalovaný nemal dôvod uplatniť a strhnúť zrážkou zo mzdy žalobkyne v zmysle rozhodnutia, ktorým súd nariadil zdržanie sa zrážok zo mzdy zamestnávateľovi v konaní vedenom pod sp. zn. 12Csp/16/2018. K námietke žalovaného o jeho nesprávnom označení súd odkázal na vyjadrenie žalobkyne, ktorá uviedla, že pôvodne bol podaný návrh na upomínacie konanie na Okresný súd Banská Bystrica, ktorý žalobkyňa podala na formulári z portálu e-žaloby, kde po vypísaní formuláru v časti IČO žalovaného došlo k vypísaniu ostatných kolóniek, a teda je toho názoru, že takto vypísaný žalovaný je označený správne, keďže formulár obsahuje platné údaje z Obchodného registra SR. Právne vec posúdil podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka a v zmysle ust. § 517 ods. 2

Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyni aj úroky z omeškania.

6. Proti vyššie uvádzanému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP a podľa obsahu odvolania aj z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, vzhľadom na námietku nepreskúmateľnosti rozsudku a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť, alternatívne napadnuté rozhodnutie zrušiť a žalobu zamietnuť. V dôvodoch odvolania argumentoval tým, že v žalobe bol ako žalovaný uvedený subjekt: „BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713“. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz, ktorým však zaviazal už iný subjekt (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod č. 542097902 RCS Paris, Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 1, Bratislava), ako ten, ktorý bol v žalobe žalobkyňou označený ako žalovaný. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal odpor a už v tom namietal nesplnenie procesných podmienok, keďže žalobkyňa označila v žalobe ako žalovaného subjekt (IČO: 47 258 713), ktorý nemá právnu subjektivitu, a teda ani spôsobilosť byť účastníkom konania. S touto námietkou žalovaného sa súd v rozsudku žiadnym spôsobom nevyporiadal. Namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, pretože súd nedal odpoveď na všetky relevantné otázky, majúce vplyv na rozhodnutie v spore. Okrem nevyporiadania sa s námietkou nedostatku procesnej spôsobilosti na strane žalovaného nedostatočné je odôvodnenie rozsudku aj ohľadne uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 283,49 €. Súd sa žiadnym spôsobom nezaoberal procesnou obranou žalovaného, že vykonateľnosť nariadeného neodkladného opatrenia nastala až po čase zrealizovanej zrážky. Vykonateľnosť uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia totiž nastala až dňa 11.1.2019. Zdôraznil, že žalobkyňa nepreukázala, že by k výkonu zrážky došlo až po nadobudnutí vykonateľnosti neodkladného opatrenia a neunesla tak dôkazné bremeno. K výplatným páskam za mesiac december 2018 a mesiac január 2019 žalovaný uviedol, že rozhodujúce je práve to, kedy zamestnávateľ žalobkyne zrážku zo mzdy vykonal, čo však v konaní nebolo preukázané. Ak bola zrážka vykonaná začiatkom mesiaca, kedy ešte žalovaný a ani zamestnávateľ nemali vedomosť o neodkladnom opatrení, ukladajúcom povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne, zrealizovanú zrážku nemožno kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa teda nepredložila súdu žiaden dôkaz o tom, že k realizácii zrážky zo mzdy došlo až po vykonateľnosti neodkladného opatrenia, t. j. po 11.1.2019. Poukázal aj na nekonzistentnosť tvrdení žalobkyne, keď v žalobe uvádzala vykonanie zrážky zo mzdy v rámci mesiaca január 2019 a po odročení pojednávania dňa 7.10.2021 v písomnom podaní zo dňa 13.10.2021 opravila svoje vyjadrenie tak, že suma, ktorá bola zrazená zo mzdy žalobkyne v uvedenej výške, bola zrazená v mesiaci december 2018 a nie v mesiaci január 2019, ako to žalobkyňa pôvodne uviedla. Zo všetkých týchto dôvodov považuje rozhodnutie za arbitrárne a nepreskúmateľné.

7. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 6CoCsp/35/2022 – 195 zo dňa 14.06.2022, rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd uviedol, že žalobkyňa síce v žalobe označila ako žalovaného BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, avšak v priebehu konania odstránila vadu spočívajúcu v neúplnom označení inak nepochybného účastníka, ktorým je žalovaný a s ktorým súd konal. Žalobkyňa v žalobe odvodzovala svoj nárok z rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 12Csp/16/2018 a z uznesenia Okresného súdu Rožňava zo dňa 7.1.2019 sp.zn. 12Csp/16/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.3.2019 sp.zn. 2Co/64/2019 a tieto ako dôkazy pripojila k elektronickému návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní. Z týchto rozhodnutí je zrejmé, že ako žalovaný je v týchto rozhodnutiach označený BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod č. 542 097 902 RCS Paris, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom v Bratislave, Karadžičova. Z uvedených dôkazov je teda zrejmé, že žalobkyňa sa domáha svojho nároku voči žalovanému tak, ako je označený vo vyššie uvedených listinných dôkazoch (v rozhodnutiach súdov) a pokiaľ žalovaný takto nebol označený aj v návrhu na vydanie platobného rozkazu, jedná sa o vadu spočívajúcu v neúplnom označení inak nepochybného účastníka, ktorým je žalovaný a s ktorým súd

konal. Túto vadu v neúplnom označení následne žalobkyňa sama odstránila tak, že vo vyjadrení zo dňa 21.9.2020 k odporu žalovaného (č.l. 42 spisu) označila žalovaného v súlade s pripojenými listinnými dôkazmi a došlo tak k odstráneniu nejasnosti ohľadom žalovaného subjektu, na základe čoho bolo súdu zrejmé, ktorý subjekt je v konaní žalobkyňou označený ako žalovaný a s ktorým v konaní koná, preto nebol potrebný ani postup súdu podľa § 129 CSP. Je tiež zrejmé, že žalobkyňou takto označený žalovaný je stranou sporu s procesnou subjektivitou. Je teda zrejmé, že v danom prípade nešlo o nedostatok podmienky konania, ako to namieta žalovaný, ale o vadu žaloby, týkajúcu sa označenia žalovaného subjektu, ktorú žalobkyňa sama bez výzvy súdu odstránila (k tomu viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Cdo/45/2020 zo dňa 31.3.2021). Z vyššie uvedeného vyplýva, že v konaní na strane žalovaného vystupoval subjekt, ktorý má procesnú subjektivitu, a preto je nedôvodná námietka žalovaného o nedostatku procesných podmienok konania, ktoré mali viesť k zastaveniu konania.

9. Odvolací súd ďalej skonštatoval, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa písm. f/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pokiaľ ide o jeho skutkové aj právne závery a zároveň rozhodnutie nemá podklad v zistenom skutkovom stave. Rozhodnutie súdu je tak v tomto štádiu konania predčasné, a preto aj nesprávne, čím je naplnený aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Žalobkyňa v žalobe pôvodne odôvodnila žalobou uplatnený nárok tak, že ide o zrážku z jej mzdy, ktorá bola vykonaná až po vykonateľnosti neodkladného opatrenia, nariadeného uznesením Okresného súdu Rožňava č.k. 12Csp/16/2018-92 zo dňa 7.1.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/64/2019 zo dňa 6. marca 2019 v mesiaci január 2019. Potom, čo na pojednávaní dňa 7.10.2021 nemala k dispozícii dôkaz o vykonaní splátky za január 2019 z jej mzdy zamestnávateľom, súd odročil pojednávanie za účelom predloženia tohto dôkazu žalobkyňou. Dňa 13.10.2021 žalobkyňa doručila súdu podanie, v ktorom opravila svoje doterajšie vyjadrenie tak, že suma, ktorá bola zrazená zo mzdy žalobkyne vo výške 283,49 Eur, bola zrazená v mesiaci december 2018 a nie v mesiaci január 2019, ako omylom uviedla konajúcemu súdu a predložila zároveň výplatnú pásku za december 2018 a január 2019. Zároveň doplnila rozhodujúce skutočnosti na odôvodnenie žalobou uplatneného nároku tak, že v konaní o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 12Csp/16/2018, už bolo preukázané, že istina úveru vo výške 14000 Eur bola žalobkyňou uhradená dňa 06.12.2018, a teda zrážka zo mzdy vo výške 283,49 Eur bola dňa 8.12.2018 zrazená bez právneho dôvodu vzhľadom na rozhodnutie súdu o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere. Tým došlo k podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, pretože v zmysle vyššie uvedeného podania bolo podstatným z hľadiska uplatnenia nároku, že žalobkyňa istinu úveru vo výške 14000 Eur mala uhradiť už 06.12.2018, a teda ak po tomto dátume bola vykonaná ďalšia zrážka, išlo o plnenie bez právneho dôvodu. Z tohto hľadiska teda už nebolo podstatným, či zrážka zo mzdy nad istinu úveru bola vykonaná pred nariadením neodkladného opatrenia alebo po vykonateľnosti neodkladného opatrenia, podstatným bolo, že aj po splatení istiny úveru žalovaný naďalej prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne vykonával zrážky z jej mzdy bez právneho dôvodu. Povinnosťou súdu bolo túto zmenenú žalobu doručiť žalovanému spolu s listinnými dôkazmi a umožniť sa mu vyjadriť k týmto novým rozhodujúcim skutočnostiam, ktorými žalobkyňa odôvodňovala svoju žalobu a rozhodnúť o prípustnosti zmeny žaloby v zmysle § 142 CSP.

10. Odvolací súd uviedol, že pre posúdenie dôvodnosti žaloby bolo podstatné preukázať, kedy žalobkyňa splatila istinu úveru a kedy a v akom rozsahu došlo k plneniu nad rozsah tejto istiny zrážkami zo mzdy. Ohľadne týchto skutočností nebolo vykonané žiadne odkazovanie a pokiaľ súd dospel k záveru o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi 283,49 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, tento záver nemá podklad v zistenom skutkovom stave.

11. Úlohou súdu po vrátení veci bude teda doručiť podanie žalobkyne zo dňa 13.10.2021 s prílohami (výplatnými páskami) žalovanému a umožniť mu vyjadriť sa k týmto zmeneným dôvodom žaloby, rozhodnúť o prípustnosti zmeny žaloby a ak zmenu žaloby pripustí, vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností v zmysle tejto zmeny zo dňa 13.10.2021 a zamerať dokazovanie na preukázanie tej skutočnosti, kedy žalobkyňa zaplatila istinu úveru vo výške 14000 Eur a či po úhrade tejto istiny došlo k zrážke z jej mzdy nad rámec zaplatenej istiny a v akom rozsahu, a tým k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností je na žalobkyňi.

12. Odvolací súd poznamenal, že v tomto konaní žalobkyňa tvrdila, že zaplatenie istiny úveru vo výške 14000 Eur dňom 06.12.2018 bolo preukázané už v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava sp.zn. 12Csp/16/2018. Ako však vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 12Csp/16/2018, uvedená skutočnosť nebola predmetom dokazovania, išlo len o tvrdenie žalobkyne, napríklad aj na pojednávaní dňa 14.05.2019, bez vykonania dôkazov, keďže táto skutočnosť, či už došlo k úhrade istiny úveru, nebola podstatná z hľadiska rozhodnutia vo veci. Taktiež v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia v konaní sp.zn. 12Csp/16/2018, ktorým bolo uložené zamestnávateľovi žalobkyne zdržať sa výkonu zo zrážok zo mzdy, súd vychádzal iba z tvrdenia žalobkyne, že sumu istiny uhradila dňa 06.12.2018, avšak toto tvrdenie nebolo žiadnymi dôkazmi preukázané.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu na výzvu súdu v podaní zo dňa 26.10.2022 uviedol, že s právnym názorom odvolacieho súdu ohľadom nedostatku podmienky konania sa nestotožňuje a opakovane s k uvedenému rozsiahlo vyjadril, V závere svojho podania uviedol, že žalovanému nebolo doposiaľ zo strany súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu, v zmysle ktorého malo dôjsť k podstatnej zmene skutkových tvrdení prezentovaných žalobcom počas konania, a ktoré by svojim obsahom odôvodňovali zmenu žaloby.

14. Súd, konajúc v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu doručil žalovanému podanie žalobkyne zo dňa 13.10.2021 a dňa 28. 02. 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k zmene žaloby.

15. Žalovaný v jeho vyjadrení, doručenom súdu dňa 03.03.2023 navrhol, aby súd zmenu žaloby nepripustil, pretože výsledky doterajšieho dokazovania nie sú spôsobilé byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Žalobkyňa žalobu odôvodnila na tom skutkovom základe, že žalovaný realizoval po nariadení neodkladného opatrenia o zdržaní sa zrážok zo mzdy v mesiaci január 2019 zrážku zo mzdy vo výške 283,49 Eur, na ktorú vzhľadom na nariadené neodkladné opatrenie nemal nárok. Žalobkyňa poukázala na to, že Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.05.2019 bol úver poskytnutý žalovaným vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Dôvodnosť podanej žaloby odôvodňovala tým, že zo žalobkyňou predložených rozhodnutí súdov mal za preukázané, že na realizovanie zrážky zo mzdy žalobcu vo výške 283,49 Eur žalovaný už nemal nárok. Žalobkyňa sa prostredníctvom zmeny žaloby domáha vydania bezdôvodného obohatenia titulom zaplatenia sumu vo výške 283,49 Eur nad rámec istiny poskytnutého úveru. Zmenu žaloby teda žalobkyňa opiera o nové skutočnosti, ohľadne ktorých však nebolo v tomto konaní vykonané žiadne dokazovanie. V tejto súvislosti poprel tvrdenia žalobkyne o tom, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12Csp/16/2018 bolo preukázané, že žalobkyňa splatila istinu úveru ku dňu 06. 12. 2018. Uvedený záver nielen že nevyplýva z rozhodnutia vydaného v konaní vo veci samej na tunajšom pod sp. zn. 12Csp/16/2018, ale uvedené nebolo preukázané ani v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, na ktoré žalobkyňa v tomto smere odkazovala. Žalovaný má za to, že nakoľko nebolo vo vzťahu k novým skutočnostiam uvádzaných v zmene žaloby vykonané dokazovanie a konanie o zmenenej žalobe by vyžadovalo ďalšie rozsiahle dokazovanie a opakovanie už v konaní raz vykonaných dôkazných prostriedkov, bolo by v rozpore s princípom hospodárnosti konania, pokiaľ by súd zmenu žaloby pripustil. Pripustením zmeny žaloby by sa muselo konať o úplne odlišných skutočnostiach, čím by bola zmarená doteraz produkovaná procesná aktivita, či už súdu alebo žalovaného. Rovnako by bol pripustením zmeny žaloby porušený princíp hospodárnosti konania obsiahnutý v Čl. 17 C. s. p., čo zakladá ďalší dôvod na to, aby súd zmenu žaloby nepripustil a v konaní pokračoval o pôvodnej žalobe.

16. Následne súd Uznesením sp. zn. 4Csp/101/2020-247 zo dňa 18.04.2023 právoplatným dňa 10.05.2023 pripustil zmenu žaloby v znení podania zo dňa 13.10.2021, v ktorom uviedol, že v rámci tohto konania žalobkyňa podaním zo dňa 13. 10. 2021 doplnila rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce ňou v žalobe uplatnený nárok tým, že v konaní o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, vedenom Okresným súdom Rožňava pod sp. zn.:12Csp/16/2018, bolo preukázané že istina úveru vo výške 14.000,00 Eur bola žalobkyňou uhradená už dňa 06. 12. 2018 a preto zrážka zo mzdy vo výške 283,49 Eur, zrazená dňa 08. 12. 2018, bola bez právneho dôvodu, vzhľadom na rozhodnutie o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere. S poukazom na takto žalobkyňou doplnené skutočnosti už nie je (a nebude) rozhodujúce, či zrážka zo mzdy žalobkyne nad istinu úveru bola vykonaná pred nariadením neodkladného opatrenia alebo po jeho vykonateľnosti, ale že po (síce žalobkyňou tvrdenom, avšak dosiaľ nepreukázanom) splatení istiny úveru žalovaný naďalej prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne realizoval zrážky z jej mzdy bez právneho dôvodu. Žalobkyňa tak opiera svoj nárok o nové,

vyššie v texte zmieňované skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre ňou v žalobe uplatnený nárok. Je preto pochopiteľné, že pre posúdenie dôvodnosti žaloby žalobkyne bude potrebné k týmto novým skutočnostiam, predstavujúcich zmenu žaloby, vykonať dokazovanie, zamerané v tomto prípade na preukázanie toho, kedy došlo zo strany žalobkyne k splateniu istiny úveru a súčasne kedy a v akej výške bolo plnené formou zrážok zo mzdy žalobkyne nad rámec úverovej istiny (14.000,00 Eur). Pri vzniku potreby verifikovať takéto nové tvrdenia je prirodzené, že k určitému predĺženiu konania dôjsť musí, avšak uvedené predĺženie konania v danom prípade, vzhľadom na potrebný a zostávajúci rozsah dokazovania, sa javí súdu, berúc na zreteľ princíp hospodárnosti konania, určite hospodárnejším, než by bolo „nútenie“ žalobkyne, z dôvodu nepripustenia zmeny žaloby, iniciovať a vyvolať nové súdne konanie na podklade aj týchto nových (doplnených) relevantných skutočností. Zohľadňujúc tak predovšetkým princíp hospodárnosti konania (Čl. 17 C. s. p.), nevynímajúc súčasne spotrebiteľský charakter tohto sporu a postavenie žalobkyne majúcej status slabšej strany, súd zmenu žaloby na podklade žalobkyňou doplnených rozhodujúcich skutočností (v žalobe ňou tvrdených) obsiahnutých v jej podaní zo dňa 13. 10. 2021 pripustil.

17. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 6CoCsp/35/2022 - 195 zo dňa 14.06.2022) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu nároku žalobkyne po rozhodnutí o pripustení zmeny žaloby zo dňa 18.04.2023.

18. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 30.08.2023 doložila listinné dôkazy a uviedla, že z Výpisu z úverového účtu doručeného veriteľom vyplýva, že žalobkyňa na predmetný úverový účet ku dňu 15.01.2017 uhradila celkovo sumu 9.697,35 Eur. Výkonom zrážok zo mzdy bolo žalobkyňi zrážané z mesačnej mzdy od 09/2017 do 12/2018 (posledná zrážka zo mzdy z výplatnej pásky december 2018) v trvaní spolu 16 mesiacov x 2893,49 Eur, t.j. 4.535,84 Eur Z uvedeného vyplýva, že súčet vyššie uvedených súm je 14.233,19 Eur, ktorá je vyššia ako istina, ktorú si žalobkyňa požičala.

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 18.09.2023 uviedol, že žalobkyňa sa cestou podanej žaloby domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 283,49 Eur, pričom doposiaľ nepreukázala, že by jej nárok v ňou uplatňovanej výške vznikol a preto jej ho nie je možné v časti 51,00 Eur ani priznať, nakoľko žalobkyňa uviedla, že uhradila žalovanému uhradila plnenie v súhrnnej výške 14 233,19 Eur. Žalobkyňa v konaní niekoľkokrát tvrdila, že istinu úveru splatila ku dňu 06.12.2018. Ako príklad poukazoval na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 13.10.2021: „K uvedenému žalobkyňa uvádza, že v konaní o určenie, že Zmluva o úvere je bez úročná a bez poplatkov vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 12Csp/16/2018, ktoré bolo už právoplatne skončené bolo preukázané, že istina úveru vo výške 14.000,- Eur bola žalobkyňou uhradená už 06.12.2018 a teda zrážka zo mzdy vo výške 283,49 Eur bola zrazená dňa 08.12.2018 bez právneho dôvodu vzhľadom na rozhodnutie súdu o bez úročnom a bez poplatkovom úvere. Žalobkyňa nebola povinná túto sumu zaplatiť a žalovaný nemal právny dôvod spornú sumu zraziť zo mzdy žalobkyne.“ Na uvedené reflektoval aj Krajský súd v Košiciach, ktorý Uznesením, spis. zn. 6CoCsp/35/2022 zo dňa 14.06.2022 zrušil prvostupňové rozhodnutie v tejto veci a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie: „Zároveň doplnila rozhodujúce skutočnosti na odôvodnenie žalobou uplatneného nároku tak, že v konaní o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 12Csp/16/2018, už bolo preukázané, že istina úveru vo výške 14000 Eur bola žalobkyňou uhradená dňa 6.12.2018, a teda zrážka zo mzdy vo výške 283,49 Eur bola dňa 8.12.2018 zrazená bez právneho dôvodu vzhľadom na rozhodnutie súdu o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere.“ Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobkyňa uhradila poslednú splátku úveru resp. zamestnávateľ žalobcu realizoval zrážku zo mzdy dňa 08.12.2018. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na tunajšom súde so spis. zn. 12Csp/16/2018 domáhala žalobou doručenou súdu dňa 20.02.2018 určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Tak ako už bolo uvedené vyššie sama žalobkyňa niekoľkokrát v súvislosti so splatením úveru poukazovala na to, že už aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod spis. zn. 12Csp/16/2018 bolo preukázané, že k splateniu istiny úveru došlo dňa 06.12.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že už v konaní so spis. zn. 12Csp/16/2018 mal žalobca vedomosť o rozpore niektorých jednotlivých konkrétnych dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere so zákonnou úpravou, v dôsledku čoho inicioval konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu so spis. zn. 5Cdo/29/2019 zo dňa 28.09.2021: „Pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré je bezúročné a bez poplatkov je podstatná skutočná

vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve.“ „Dovolací súd dopĺňa, že aj v prejednávacom spore je potrebné vychádzať z momentu, kedy si žalobkyňa sama musela byť vedomá, že bez existujúceho (platného) právneho dôvodu previedla na účet žalovaného určitú čiastku resp. čiastky. Týmto momentom je aj podľa dovolacieho súdu porada, ktorú absolvovala žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka - fyzická osoba s jej právnou zástupkyňou, kedy sa dozvedela o rozpore niektorých jednotlivých konkrétnych dojednaní zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere so zákonnou úpravou (túto vedomosť je potrebné odlišovať od znalosti právnej kvalifikácie plnenia poskytnutého žalobkyňou nad rámec základnej sumy úveru ako bezdôvodného obohatenia).“ Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že žalobkyňa získala vedomosť o tom, že nie je povinná plniť žalovanému nad rámec istiny poskytnutého úveru momentom, kedy vyhľadala právnu pomoc v súvislosti s iniciovaním konania so spis. zn. 12Csp/16/2018. Žalovaný nedisponuje s informáciou, kedy tak žalobkyňa učinila, avšak možno dôvodne predpokladať, že to bolo pred udelením plnej moci právnej zástupkyňi žalobkyne na zastupovanie v konaní so spis. zn. 12Csp/16/2018, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 16.07.2019. Pokiaľ teda žalobkyňa realizovala v prospech žalovaného dňa 08.12.2018 úhradu vo výške 283,49 Eur musela tak robiť s vedomím, že táto splátka je z jej strany hradená bezdôvodne. Tento postup žalobkyne sa javí pochybne a účelovo. Takýto výkon práva by nemal požívať právnu ochranu, pričom je rovnako namieste posúdiť či týmto konaním nedošlo zo strany žalobcu k zneužitiu práva. Poukázal na ust. § 107 ods. 1 OZ ako aj ust. § 112 OZ, pričom mal za to, že počas konania došlo k pripusteniu zmeny žaloby, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté Uznesením tunajšieho súdu, č. k. 4Csp/101/2020-247 zo dňa 18.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2023 a teda až právoplatnosťou rozhodnutia o pripustení zmeny žaloby začala vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobkyňa domáha spočívať premlčacia doba. S poukazom na žalobkyninu vedomosť o splatení istiny úveru ako aj na tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých bola žalovanému poukázaná zrážka zo mzdy žalobcu dňa 08.10.2018, je nárok žalobkyne premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a aj z tohto dôvodu ho nemožno žalobkyni priznať.

20. Na pojednávaní dňa 23.11.2023 právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že námietku premlčania vznesenú žalovaným považuje za nedôvodnú a má za to, že nárok žalobkyne premlčaný nebol, nakoľko žalobkyňa až rozhodnutím súdu o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru si mohla byť vedomá toho, že už nemá splácať viac ako istinu v predmetnom konaní. Krátkou cestou súdu predložila listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa si dôsledne strážila toto svoje právo. Neodkladné oparenie bolo vydané až v januári 2019 avšak žalobkyňa už v októbri 2017 doručovala svojmu zamestnávateľovi výzvu na ukončenie vykonávania zrážok zo mzdy avšak s odpoveďou, že pokiaľ zamestnávateľ nedisponuje súdnym rozhodnutím ani pokynom zo strany žalovaného, nie je možné ukončiť vykonávanie zrážok zo mzdy. V konaní preukazovali aj v súlade s výpisom, ktorý poskytol žalovaný, že žalobkyňa k 15.01.2017 uhradila celkovú sumu 9.697,35 Eur a následne zrážkami od mesiaca 9/2017 do mesiaca 12/2018, kedy posledná zrážka bola vykonaná v mesiaci 12/2018 uhradila celkovo sumu 4.535,84 Eur a teda celkovo uhradila sumu 14.233,19 Eur. Sú si vedomí toho rozdielu 51 Eur, ktorý už ale preukázať nevedia a ani preukazovať nebudú. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná v auguste 2020, pričom právoplatné rozhodnutie súdu o vyhlásení spotrebiteľského úveru za bezúročný a bezpoplatkový bolo rozsudkom, ktorý bol právoplatný dňom 16.07.2019, a preto mala za to, že k premlčaniu nároku žalobkyne nedošlo s poukazom na skutočnosť, že nárok nebol menený v svojej podstate. V priebehu dokazovania vyplynuli skutočnosti ohľadom jednotlivých úhrad, ktoré mohli mať vplyv len na prípadnú výšku bezdôvodného obohatenia, nie na samotný nárok.

21. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na všetkých svojich doterajších písomných vyjadreniach, na ktoré aj v plnej miere poukazoval pričom mal za to, že žaloba bola podaná nedôvodne a navrhol, aby ju súd zamietol a to jednak z dôvodu, že nebola preukázaná žalovaná suma v plnom rozsahu, teda že došlo k preplateniu tej sumy, ktorej sa žalobkyňa žalobou domáha. Zároveň mal za to, že nárok žalobkyne je premlčaný a to s poukazom na skutočnosť, že ku zmene žaloby došlo až uznesením tunajšieho súdu právoplatným 10.05.2023, kedy možno hovoriť o spočívaní premlčacej doby. Vzhľadom k uvedenému považoval nárok žalobkyne za premlčaný.

22. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12Csp/16/2018 - 151 zo dňa 14.05. 2019, právoplatného dňa 16.07. 2019, uznesením tunajšieho súdu č.k. 12Csp/16/2018 - 92 zo dňa 07.01. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/64/2019 zo dňa 06.03. 2019, výplatnou páskou žalobkyne za mesiace december 2018 a január 2019, Výpisom z úverového účtu číslo 42720205630002 zo dňa 27.11.2017 vystaveného žalovaným, Prehľadom zrážok zo mzdy žalobkyne vystavenom Ministerstvom obrany SR, Úradom finančného zabezpečenia Bratislava,

oddelenie miezd a platov zo dňa 13.03.2023, Výzvou na ukončenia vykonávania zrážok zo mzdy – odpoveď Ministerstva obrany SR zo dňa 06.11.2017, Výzvou na ukončenia vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 18.10.2017 s podacím lístkom.

23. Na základe predložených listinných dôkazov, súd zistil nasledovný skutkový stav:

24. Z Výpisu z úverového účtu číslo 42720205630002 zo dňa 27.11.2017 vystaveného žalovaným, vyplynulo, že žalobkyňa na predmetný úverový účet ku dňu 15.01.2017 uhradila celkovo sumu 9.697,35 Eur.

25. Z Prehľadu zrážok zo mzdy žalobkyne vystavenom Ministerstvom obrany SR, Úradom finančného zabezpečenia Bratislava, oddelenie miezd a platov(zamestnávateľa žalobkyne) zo dňa 13.03.2023 vyplynulo, že zrážkami zo mzdy žalobkyne v období od 09/2017 do 12/2018 bola žalobkyňa v prospech žalovaného zrazená celková suma vo výške 4.535,84 Eur. Posledná zrážka zo mzdy žalobkyne bola realizovaná v mesiaci december 2018.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a preto jej súd čiastočne vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

27. Súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení zákona:

28. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa ustanovenia § 456 prvej vety Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

30. Podľa § 100 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

31. Podľa § 107 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

32. Je nesporné, že strany sporu uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 01.08.2013, č. úverového účtu 42720205630002, v zmysle ktorej bol žalobkyňa poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 14.000,00 Eur na rekonštrukciu a bývanie. Úver mal byť splatený v 72 mesačných splátkach po 283,49 Eur. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn

12Csp/16/2018-151 zo dňa 14.05.2019 právoplatným dňa 16.07.2019 tunajší súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. 42720205630002 zo dňa 01.08.2013 je bezúročný a bezpoplatkov a zároveň určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. 42720205630002 zo dňa 01.08.2013 je neplatná. Po vykonanom dokazovaní medzi stranami rovnako nebolo sporné, že v zmysle Výpisu z úverového účtu číslo 42720205630002 zo dňa 27.11.2017 vystaveného žalovaným, žalobkyňa na predmetný úverový účet ku dňu 15.01.2017 uhradila celkovo sumu 9.697,35 Eur a v zmysle Prehľadu zrážok zo mzdy žalobkyne vystavenom Ministerstvom obrany SR, Úradom finančného zabezpečenia Bratislava, oddelenie miezd a platov(zamestnávateľa žalobkyne) zo dňa 13.03.2023 zrážkami zo mzdy žalobkyne v období od 09/2017 do 12/2018 bola žalobkyňi v prospech žalovaného zrazená celková suma vo výške 4.535,84 Eur teda celková uhradila sumu vo výške 14.233,19 Eur. Posledná zrážka zo mzdy žalobkyne bola realizovaná v mesiaci december 2018.

33. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe vzniesol aj námietku premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia. Namietal, že žalobkyňa získala vedomosť o tom, že nie je povinná plniť žalovanému nad rámec istiny poskytnutého úveru momentom, kedy vyhľadala právnu pomoc v súvislosti s iniciovaním konania so spis. zn. 12Csp/16/2018. Žalovaný nedisponuje s informáciou, kedy tak žalobkyňa učinila, avšak možno dôvodne predpokladať, že to bolo pred udelením plnej moci právnej zástupkyňi žalobkyne na zastupovanie v konaní so spis. zn. 12Csp/16/2018, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 16.07.2019. Pokiaľ teda žalobkyňa realizovala v prospech žalovaného dňa 08.12.2018 úhradu vo výške 283,49 Eur musela tak robiť s vedomím, že táto splátka je z jej strany hradená bezdôvodne. Zároveň mal za to, že počas konania došlo k pripusteniu zmeny žaloby, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté Uznesením tunajšieho súdu, č. k. 4Csp/101/2020-247 zo dňa 18.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2023 a teda až právoplatnosťou rozhodnutia o pripustení zmeny žaloby začala vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobkyňa domáha spočívať premlčacia doba. S poukazom na žalobkyňinu vedomosť o splatení istiny úveru ako aj na tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých bola žalovanému poukázaná zrážka zo mzdy žalobcu dňa 08.12.2018, je nárok žalobkyne premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

34. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia platí špeciálna úprava uvedená v ustanoveniach § 107 Občianskeho zákonníka. V prvom odseku tohto ustanovenia je upravená tzv. subjektívna premlčacia doba, a to dvojročná a v odseku druhom objektívna premlčacia doba, a to trojročná, resp. v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia desaťročná. Obidve tieto doby sú na sebe nezávislé a ich vzájomný vzťah je taký, že keď uplynie ktorákoľvek z nich, právo sa premlčí a ak je vznesená námietka premlčania, nemožno premlčané právo oprávnenému priznať.

35. Pokiaľ ide o dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, táto podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd v tejto spojitosti poukazuje rovnako ako žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.9.2021 sp. zn. 5 Cdo 29/2021, zverejnené ako judikát R 14/2022, v zmysle ktorého: „Podstatnou skutkovou okolnosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol vyžadovanú skutočnú (preukázanú) vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 413/2013) je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). Rozhodujúce nie je, či možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti mal už skôr. Aj v prejednávanej spore je potom potrebné individualizovať, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Vychádzať treba z reálneho momentu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/121/2009, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/107/2017). Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 14Co/1455/2014 uviedol, že v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka sa pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vyžaduje skutočná, teda preukázaná, nielen predpokladaná vedomosť na strane oprávneného, pričom navrhovateľka jednoznačne uviedla, že to, že sa odporca na jej úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedela až po porade so svojím právnym zástupcom. Logickým následkom zistenia takýchto vedomostí bolo

udelenie plnej moci právnenému zástupcovi a podanie návrhu na začatie konania. Ten istý krajský súd v rozhodnutí sp. zn. 17Co/1008/2014 vychádzal z toho, že za preukázaný možno mať začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby od prvej porady navrhovateľky s advokátom. Z hľadiska začiatku plynutia premlčacej doby v danom (konkrétnom) prípade nemožno považovať za dôvodnú všeobecnú okolnosť tvrdenú odporcom, že nakoľko už od r. 2009 sa v masovokomunikačných prostriedkoch často diskutuje téma spotrebiteľských úverov, z tohto dôvodu museli byť navrhovateľke známe skutočnosti ohľadom jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia minimálne od roku 2009. Dovolací súd dopĺňa, že aj v prejednávanej spore je potrebné vychádzať z momentu, kedy si žalobkyňa sama musela byť vedomá, že bez existujúceho (platného) právneho dôvodu previedla na účet žalovaného určitú čiastku resp. čiastky. Týmto momentom je aj podľa dovolacieho súdu porada, ktorú absolvovala žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka - fyzická osoba s jej právnou zástupkyňou, kedy sa dozvedela o rozpore niektorých jednotlivých konkrétnych dojednaní zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere so zákonnou úpravou (túto vedomosť je potrebné odlišovať od znalosti právnej kvalifikácie plnenia poskytnutého žalobkyňou nad rámec základnej sumy úveru ako bezdôvodného obohatenia).“

36. V prejednávanej veci sa súd nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, ktorý správne poukázal na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pričom namietal, že žalobkyňa získala vedomosť o tom, že nie je povinná plniť žalovanému nad rámec istiny poskytnutého úveru momentom, kedy vyhľadala právnu pomoc v súvislosti s iniciovaním konania so spis. zn. 12Csp/16/2018 o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, avšak z citovaného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že pri začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby sa jedná o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). V prejednávanej veci síce žalobkyňa splnomocnila právnu zástupkyňu v konaní sp. zn. 12Csp/16/202018 dňa 18.10.2017 avšak k vzniku bezdôvodného obohatenia zaplatením nad sumu istiny vo výške 14.000,00 Eur došlo žalobkyňou až v mesiaci december 2018, preto je nutné konštatovať, že ku dňu 18.10.2017 teda ku dňu splnomocnenia právnej zástupkyne a teda prípadnej prvej porady s právnou zástupkyňou, ešte istina spotrebiteľského úveru nebola žalobkyňou uhradená a teda k samotnému vzniku bezdôvodného obohatenia v tomto čase ešte nedošlo, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa si svoje právo nemohla v tomto čase uplatniť žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia a jej právo sa tak ani nemohlo stať nárokom. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa uhradila istinu vo výške 14.000,00 Eur až v mesiaci december 2018, pričom poslednou zrážkou zo mzdy v tomto mesiaci uhradila celkovo sumu 14.233,19 Eur a preto až touto poslednou zrážkou sa mohla dozvedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Napriek uvedenému je potrebné rovnako konštatovať, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobkyňa učinila potrebné kroky k tomu, aby nedošlo k preplateniu istiny poskytnutého úveru a to Výzvou na ukončenie vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 18.10.2017 s podacím lístkom ako aj iniciovaním konania sp. zn. 12Csp/16/2018. Rovnako sa súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, že až právoplatnosťou rozhodnutia o pripustení zmeny žaloby začala vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobkyňa domáha spočívať premlčacia doba, nakoľko sa žalobkyňa už pôvodne podanou žalobou zo dňa 17.12.2020 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného, pričom nárok nebol menený v svojej podstate ani podaním žalobkyne zo dňa 13.10.2021. V priebehu dokazovania vyplynuli skutočnosti ohľadom jednotlivých úhrad, ktoré mohli mať vplyv len na prípadnú výšku bezdôvodného obohatenia, nie na samotný nárok.

37. Podľa názoru súdu, subjektívna 2-ročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobkyňi plynúť po vykonaní zrážky zo mzdy vo výške 283,49 Eur v mesiaci december 2018, kedy žalobkyňa reálne splatila požičané finančné prostriedky podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zaplatila finančné prostriedky navyše, na ktoré žalovanému nevznikol právny nárok, v rovnakom termíne začala plynúť aj objektívna 3-ročná premlčacia doba a to okamihom získania bezdôvodného obohatenia žalovaným.

38. Z uvedeného je zrejmé, že v čase podania žaloby, t.j. dňa 12.08.2020 nárok žalobkyne nebol premlčaný v 2-ročnej subjektívnej ani v 3-ročnej objektívnej premlčacej lehote.

39. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 283,49 Eur z dôvodov špecifikovaných v žalobe. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je v tejto časti čiastočne dôvodná. V prejednávanej veci bol žalobkyňi reálne poskytnutý úver vo výške 14.000,00

Eur. Žalobkyňa preukázateľne uhradila žalovanému 14.233,19 Eur v mesiaci december 2018. Nakoľko súd v konaní sp. zn. 12Csp/16/2018 ustálil, že je potrebné úver vyhodnotiť ako bezúročný bez poplatkov, potom sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 233,19 Eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobkyne zamietol ako nedôvodnú.

40. Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalovaný je v omeškani s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie vtedy, keď túto povinnosť nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho žalobca požiadala o vydanie bezdôvodného obohataenia, resp. ho nesplní v posledný deň lehoty určenej vo výzve na plnenie. Od tohto dňa je možné od neho požadovať úroky z omeškania. V prejednávacom spore žalobkyňa v konaní nepreukázala doručenie výzvy na plnenie žalovanému pred podaním žaloby. Preto za prvú výzvu na plnenie možno považovať až doručenie žaloby žalovanému dňa 20.08.2020. Súd priznal žalobkyni úrok z omeškania vo vzťahu k žalovanému od 20.08.2020.

41. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Žalobkyňa bola v konaní úspešná na 82,26 % a žalovaný bol úspešný na 17,74 %. Pomerná náhrada podľa úspechu vo veci patrí žalobkyni vo výške 64,52 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej

podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).